

V Kranju dne 11. 1. 75

Preblagi gospod!

Nemorete verjeti, s kakšnim veseljem sem prejela 31. decemb. bro. Vaše conjeno pismice, ker mislila sem uže, da ste no mi zabili. Koli sem vam zato hvaležna.

Da, mili gospod, pripravljena sem h vsemu in zadovoljna z vsem, če bi bilo to, da bi v Ljubljano šel, kakor ste mi pisali.

Oh kako lepo, kako prijazno me pisete! Prava vas moram imeti, neizročeno rada, da si vas

87 nimam čast se osebno pozna-
ti in zdi se mi, da soa uže sta
vse znanca; ter da vam lahko
brez vsega strahu in vsa prostotja
vse zaupam.

Serično hoala vam, za Va-
šo ujudno mi poklonjenost, da
mi bodete h pomoči, ako tje pridem,
povezance sem, saj mi je uže
Vaše prijazno pisanje porok.

Dasi-ravno je že zakasnje-
no, vošim vam tudi jaz srečno
uže začeto novo leto. Bog naj
vam gov blagoslovi, da bi ga
srečno dokončali!

Kdo bi se bil mislil tisti
dan, ko sem iz Kanala s Gori-
co šel, da se bom seznanila
s tako serlim gospodom, namreč:
zgor. Nollijem. Jako mi dopada
njegov ponos, in vendar tako
ujuden in preprost, da se meni

lahko z njim kakor z otrokom.
Bi-li bili tako dobri. Vi: blagi
gospod, mi izreci mojo gorečo
hoalo in prisrčen pozdrav.
Lep se je ponijoh mi tako lepo
podučevati.

Vi pa mili gospod, ostanete
mi s večinem spominu, ker si
toliko zamè trudite. Stem pro-
kazete, da vrdni sin mojke
Slovenije!

Z globokim spoštovanjem vam
hvaležna,

Katinka